Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36486
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

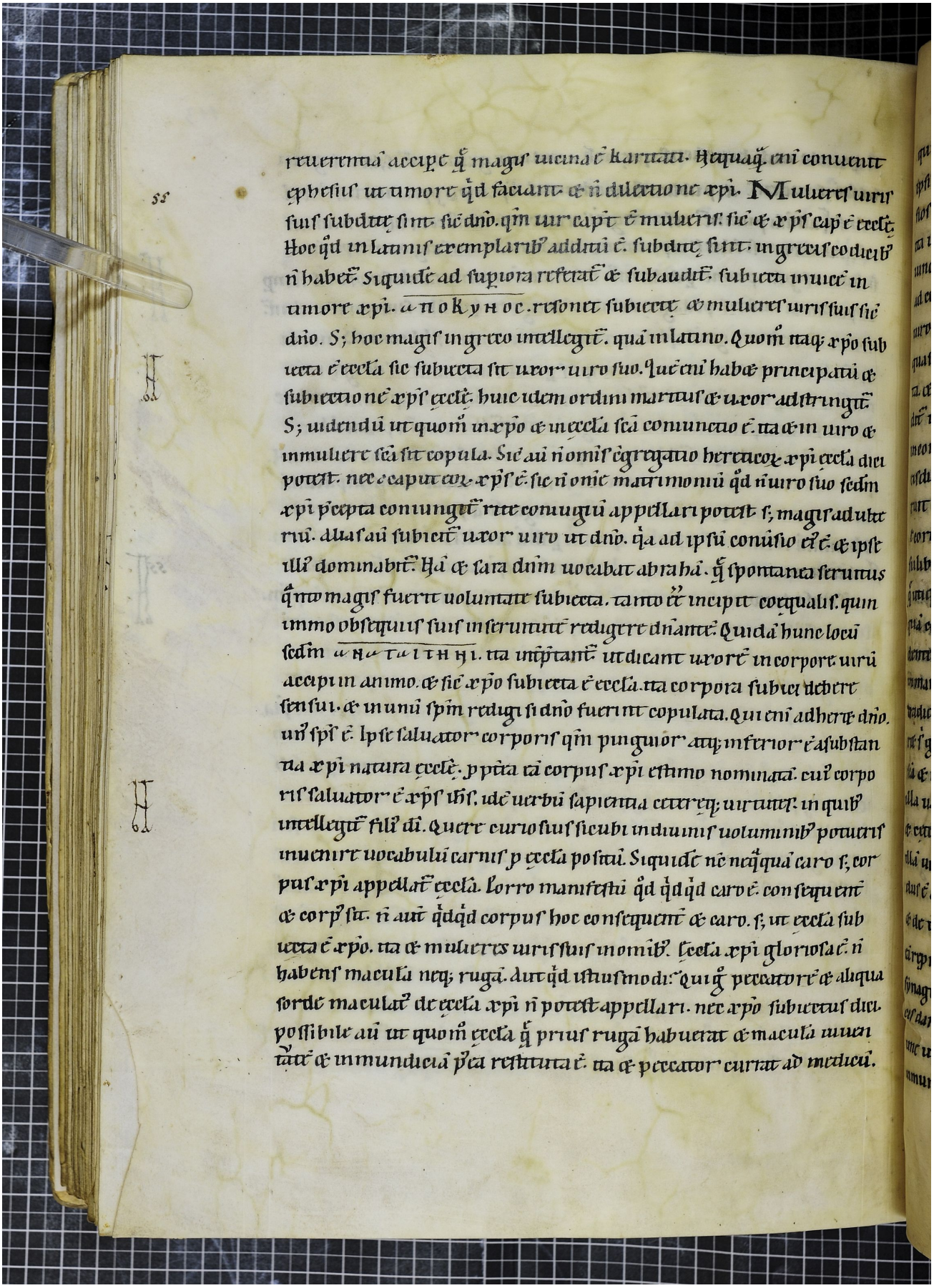

reuerentiã accipe q̃ magis uicina ẽ karitati. Hequaq̃ enĩ conuenit
ephesius ut amore q̃d faciant ẽ ñ dilectione xpi. Mulieres uiris
suis subdãt sint sic dño. qm uir capit ẽ mulieris. sic ẽ xps capit ẽ eccl̃e.
Hoc q̃d in latinis exemplarib̃ additũ ẽ. subdãt sint. in greci codicib̃
ñ habẽt. Siquidẽ ad sup̃iora referat ẽ subaudit. subiecta mulier in
amore xpi. ἀποκεῖται. referet subiecta ẽ mulieres uiris suis sic
dño. S; hoc magis in greco intellegit̃. qua in latino. Quom̃ itaq; xpo sub
iecta ẽ eccla sic subiecta sit uxor uiro suo. Quem habẽ principatũ ẽ
subiectionẽ xps eccl̃e. huic idem ordini maritus ẽ uxor adstringit̃.
S; uidendũ ut quom̃ in xpo ẽ in eccla sca coniunctio ẽ. ita ẽ in uiro ẽ
in muliere sca sit copula. Sic au ñ omis congregatio hereticor xpi eccla dici
potest. nec ẽ caput eor xps ẽ. sic ñ omis matrimoniũ q̃d ñ uiro suo sedm
xpi p̃cepta coniungit̃ rite coniugiũ appellari potest s; magis adulte
riũ. ubi au subiect̃ uxor uiro ut dño. ibi ad ipsũ confugio ẽ. ẽ ipse
illi dominabit̃. Hã ẽ sara dñm uocabat abraha. q̃ spontanea seruitus
q̃m magis fuerit uoluntate subiecta. tanto ẽ incipit coequalis. quin
immo obsequiis suis in seruitutẽ redigere dñantẽ. Quida hunc locũ
sedm ἀναστάσεις. ita intãptant̃ ut dicant uxorẽ in corpore uirũ
accipi in animo. ẽ sic xpo subiecta ẽ eccla. ita corpora subici debere
sensui. ẽ in unũ spm redigi si dño fuerint copulata. Qui enĩ adhere dño.
unus spus ẽ. Ipse saluator corporis qm pinguior atq; inferior ẽ substan
tia xpi natura eccl̃e. p̃pter ita corpus xpi ecclam nominat. cui corpo
ris saluator ẽ xps ihs. idẽ uerbũ sapientia ceteraq; uirtutes. in quib̃
intelligit̃ filius dei. Quere curiosius sicubi in diuinis uoluminib̃ potueris
inuenire uocabulũ carnis p eccla positũ. Siquidẽ nec ullã quã caro s; cor
pus xpi appellat eccla. Porro manifestũ q̃d q̃d q̃d caro ẽ. consequens
ẽ corpus sit. ñ aut q̃d q̃d corpus hoc consequens ẽ caro. s; ut eccla sub
iecta ẽ xpo. ita ẽ mulieres uiris suis in omib̃. eccla xpi gloriosa ẽ. ñ
habens maculã neq; rugã. aut q̃d ultimo dic. Qui q̃ peccatore ẽ aliqua
sordẽ maculat̃ de eccla xpi ñ potest appellari. nec xpo subiectus dici
possibile au ut quom̃ eccla q̃ prius rugã habuerat ẽ maculã munda
tam ẽ immunditiã p̃cta restituta ẽ. ita ẽ peccator currat ad medicũ.